

Transcripció

Entrevista a Pere Armengou i Torra (1905-1990), arquitecte municipal

La construcció de refugis antiaeris acaba amb els enderrocs

- [PERE ARMENGOU]: -Va venir, en un moment donat, van començar els bombardejos *serios* a Barcelona. Això va ser el factor que potser indirectament...

-Va afectar a que...

-...a que paressin les obres de la Seu, a que es paressin les obres, a part de que les comissions demanessin que es respectés el Conservatori, en el bon sentit. A part d'això, passa que hi va haver un canvi psicològic. Llavors vam començar, i van venir ja de la Generalitat i de tot arreu, va venir la psicosis del refugi, a Manresa. Es va constituir la Junta de Defensa Passiva, hi havia l'enginyer municipal, hi era jo, érem uns quants més, representants de la Creu Roja, de les organitzacions sindicals i tot això. Ens reuníem quasi bé diàriament. El cos de Bombers feien uns exercicis -fèiem, vaja-, a les 7 del dematí, cada dia, amb caretes de gasos asfixiants, fèiem uns exercicis allà al pati de..., allà a la piscina, a Sant Ignasi. Després anava molt bé perquè et dutxaves i... recordo, tenia un professor de *gimnàsia*, etc.. i amb careta, i curses, entrenar el personal... I es va començar un refugi allà a la paret del Conservatori, que encara deu existir, suposo.

-Sí, sí, sí... encara hi és, encara hi és, el que passa que està tapat per la paret aquella, però, sí, sí.

-Aquell és un dels refugis públics que es van fer. Després van fer... va sortir una ordre que tothom que tingués soterranis a casa seva que ho comunicés obligatòriament i que es faria una visita. Vam començar a visitar soterranis a Manresa, i encara vam tenir el bon sentit de desestimar-los tots, o quasi bé tots, perquè, és clar, els soterranis eren al carrer Sobrerroca, a Santa Llúcia, a tota la part vella de Manresa.

-A la part vella, que si tiraven alguna bomba...

-Déu nos un guard, perquè de la manera que anaven les bombes després, si fas baixar la gent a baix, en el refugi, [*inintel·ligible*] els deixes allà perquè més valia córrer pel carrer i amagar-se allà on pogués sortir l'aire lliure. Vam tenir uns cursets també, uns cursets de defensa passiva, vam comprar llibres, ens ho vam estudiar, ens ho vam prendre bastant en *serio*. I va començar la construcció, es va fer aquest i se'n van fer quatre o cinc de refugis. Llavors això ja va portar, tot el ram de construcció es va dedicar més de cara el refugi i

Web "El salvament de la Seu de Manresa, l'any 1936"

www.memoria.cat/laseu

no es va pensar més en els enderrocaments, en /o que quedava dels enderrocaments. Això, per mi va ser -ara fent memòria-, aquest canvi, de psicosi que hi va haver de refugis, va fer oblidar els enderrocs.

Data de l'entrevista: 17/7/1981

Preguntes: Joaquim Aloy

Web "El salvament de la Seu de Manresa, l'any 1936"

www.memoria.cat/laseu

Web "El salvament de la Seu de Manresa, l'any 1936"

www.memoria.cat/laseu